

КАЛАШНИК Олександр Олегович (22. 07. 1989, смт Комишня Миргородського р-ну Полтавської обл. — 02. 04. 2026, Харківська обл., похований 08. 04. 2026 у м. Миргород) — військовик. Сержант. Герой України

(2026, посмертно). Повний кавалер ордена «За мужність» (2024 — двічі, 2025). Після закінчення Комишнянської середньої школи здобув фах токаря у Миргородському професійно-технічному училищі. Пройшов строкову службу. Відтоді працював на шахті у м. Макіївка (нині Донецького р-ну Донецької обл.). Від 2015 брав участь в антитерористичній операції та операції Об'єднаних сил на Сході України. Від початку повномасштабного вторгнення військ РФ в Україну (24 лютого 2022) продовжив відстоювати її територіальну цілісність. Служив у 30-й окремій механізованій бригаді імені князя К. Острозького Сухопутних військ Збройних сил України. Був снайпером і згодом створив снайперську групу «Sniper Group E40». Пізніше служив головним сержантом роти безпілотних наземних систем. Завдяки його мужності та професіоналізму знищено значну кількість окупантів, стримано їхнє просування, звільнено низку українських населених пунктів. 1 квітня 2026 під час виконання бойового завдання на Харківщині отримав тяжке поранення, від якого на наступний день і помер.

Н. М. Феценко

Бібліографічний опис:

Калашник Олександр Олегович / Н. М. Феценко // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2026. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-894478>

2001-2026 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).